Td015_3b

Ωρέ, Τρίτη Τετράδ’ ξημέρωνε
ωρέ, Πέφτει φαρμακωμένη
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν’ άρρωστος
ωρέ, εννιά χρόνια Ντό-νο-ικος είν’ άρρωστος
ωρέ, εννιά στρώματα, *ν έλα*, τσουρούτισε
να, κι δέκα μαξιλάρια
ωρέ, Ντόικος καλή, *ν έλα*, τον βαρέθηκε
ωρέ, άλλον καλόν, *ν έλα*, παίρνει
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ’φώναξε
ωρέ, Ντόικος τη μάνα τ’ φώναξε
αχ, Ντόικος τη μάνα τ’ λέγει.
Αχ, πάρε μάνη μου τ’ άλογο
ωρέ, πάρε μάνη μου τ’ άλογο
ωρέ, να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν’
αχ, να καλιβώ-νο-σει βερεσιά.
Ωρέ, πήρε μάνα τ’ γερόντισσα
ωρέ, στο Μήρτσο τον αλμπάν’ πηγαίνει
αχ, καλημέρα, *αχ*, βρε Μήρτσο μου
ωρέ, καλημέρα, *ν αχ*, βρε Μήρτσο μου.
Αχ, καλώς του φίλου μ’ τ’ Ντόικου τ’ μάνα.
Αχ, να καλιβώ-νο-σεις βερεσιά
ωρέ, να καλιβώσεις βερεσιά
αχ, να καλιβώ-νο-σεις τ’ άλογο.
Ωρέ, κι αν δώσει Ντό-νο-ικος την καλή τ’
ν αχ, θα καλιβώ-νο-σω τ’ άλογο
αχ, θα καλιβών-νο-σω την βερεσιά
Ωρέ, τι σου ’πε Μήρτσος μάνα μου
αχ, και έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Να, κι αν δώσεις τη, *ν έλα*, γυναίκα σου
ωρέ, κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
ν αχ, θα καλιβώσει τη βερεσιά
αχ, θα καλιβώσει τ’ άλογο.
Ωρέ, τι σου ’πε Μήρτσος μάνα μου
ωρέ, κι έρχεσαι, *ν έλα*, κλαμένη.
Αχ, κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Ωρέ, φέρε μάνη μου τ’ άρματα
ωρέ, τα έμορφα, *ν έλα*, τσαπράζια.
Αχ, και στ’ άλογο-νο τ’ν ανέβαζε
ωρέ, και στ’ άλογο τ’ν ανέβαζε
αχ, στο φίλο του, *ν έλα*, πηγαίνει
αχ, κι απ’ τα μαλλιά, *ν έλα*, τον έπιασε
ν έλα, κι απ’ τα μαλλιά τον έπιασε
ν αχ, και το κεφά-να-λ’ τον παίρνει
αχ, και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά-να σας φίλοι μου.

Τρίτη Τετράδ’ ξημέρωνε
Πέφτει φαρμακωμένη
εννιά χρόνια Ντόικος είν’ άρρωστος
εννιά στρώματα τσουρούτισε
κι δέκα μαξιλάρια
Ντόικος καλή τον βαρέθηκε
άλλον καλόν παίρνει
Ντόικος τη μάνα τ’ φώναξε
Ντόικος τη μάνα τ’ λέγει.
Πάρε μάνη μου τ’ άλογο
να πας στο Μήρτσο τον αλμπάν’
να καλιβώσει βερεσιά.
Πήρε μάνα τ’ γερόντισσα
στο Μήρτσο τον αλμπάν’ πηγαίνει.
Καλημέρα βρε Μήρτσο μου.
Καλώς του φίλου μ’ τ’ Ντόικου τ’ μάνα.
Να καλιβώσεις βερεσιά
να καλιβώσεις τ’ άλογο.
Κι αν δώσει Ντόικος την καλή τ’
θα καλιβώσω τ’ άλογο
θα καλιβώσω την βερεσιά.
Τι σου ’πε Μήρτσος μάνα μου
και έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις τη γυναίκα σου
θα καλιβώσει τη βερεσιά
θα καλιβώσει τ’ άλογο.
Τι σου ’πε Μήρτσος μάνα μου
κι έρχεσαι κλαμένη.
Κι αν δώσεις την καλούδα σου.
Φέρε μάνη μου τ’ άρματα
τα έμορφα τσαπράζια.
Και στ’ άλογο τ’ν ανέβαζε
στο φίλο του πηγαίνει
κι απ’ τα μαλλιά τον έπιασε
και το κεφάλ’ τον παίρνει
και παίρνει δίπλα τα βουνά.

Γεια σας χαρά σας φίλοι μου.